

I ARA, PENITÈNCIA DEL P.P.

Es descobreix de Montoro el que tots sabíem

Montoro sempre ha estat una bona mascota, serveix per recordar al dolent dels Simpson, a Dràcula o a l'avar de Molière sense problemes. Com a ministre, és, o ha estat, una altra cosa. No dóna la talla (en cap sentit).

L'engany està en la seva mirada, la cobdícia en les mans, la trampa en el somriure, la gasiveria la porta amagada a l'esquena encorbada, la usura a la veu. No estranya que Montoro hagi saltat pels aires com qualsevol malvat de dibuixos animats. Era profecia.

La telaranyia era tan extensa com resistent. No anava entre dues branques o entre un trist angle de paret, la xarxa s'estenia del Ministeri fins a les companyies on havia treballat i omplia de resina operacions econòmiques, fiscals i polítiques de tot el país. Una feïnada. Montoro no va mossegar una comissió d'uns quants

milers d'euros, Montoro va canviar lleis d'estat per aconseguir beneficis milionaris per ell i pels seus, com per exemple el P.P. Un P.P. que amb innocència patètica ha sortit corre-cuita per desmarcar-se d'un dels seus ministre estrella. El P.P. que ha signat un pacte amb Cronos igual que Faust amb el diable, esgrimeix que de Montoro no en saben res. La de temps que no el veuen. El que pogués haver fet queda diluït per la història. El P.P. actual, el de Feijóo i Ayuso és pura transparència. Amor cristià elevat a la política del dia a dia. Potser sí.

Montoro, seguint l'ordre de dossiers recopilats per dretes i esquerres i que surten regularment a la llum pública quan convé, ha quedat amb el cul a l'aire just quan el P.P. semblava haver posat el genoll al coll de Sánchez. O Sánchez ha pactat amb l'àngel bo o Cronos li ha jugat una mala passada al P.P.

Sigui el que sigui, la mascota Montoro s'ha desinflat. Serà molt difícil, una vegada aixecada la veda, refutar las multitud de càrrecs que tot just surten a la llum i molt fàcil pels socialistes girar el rumb dels esdeveniments. Un socialista arreplega uns milers d'euros i se'ls gasta amb prostitutes. Ok. Però un ministre d'economia del P.P. organitza un estat en paral·lel que desequilibra la caixa forta de tot un país per tenir assegurat el seu futur de mascota. No hi ha color.

I Sánchez a passar un estiu com no s'havia pogut imaginar ni en somnis.

